

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ ΜΟΛΕΣΚΗ

«NeriumPark»

Ο Λεάνδρος Ταλιώτης με το «NeriumPark» στο Θέατρο Διόνυσος σκηνοθετεί ένα καινούριο, του 2013, έργο του Καταλανού θεατρικού συγγραφέα Ζουζέπ Μαρία Μιρό, αμείλικτα επίκαιρο, όπου η σκληρότητα της πραγματικότητας αντιμετωπίζεται με τη σκληρή στάση του δημιουργού. Ο Ταλιώτης συμμετέχει επί ίσοις όροις στην αναμέτρηση του συγγραφέα με την εποχή μας. Έχει βρει τρόπους να αναδείξει όλα τα προτερήματα του κειμένου και επιδεικνύει επαγγελματική αυτοπεποίθηση στην αντιμετώπιση των δυσκολιών. Διαβάζει και μεταβιβάζει αποτελεσματικά στους θεατές τους συμβολισμούς του έργου, όπως, π.χ., εκείνο του «NeriumPark»,

του σικ νεόκτιστου συγκροτήματος διαμερισμάτων, μετακόμιση στο οποίο ισοδυναμεί για τους ήρωες του έργου με ανέλιξη στο ποθητό ψηλό κοινωνικό επίπεδο, στο μέλλον που ονειρεύτηκαν. Ο Μιρό και ο Ταλιώτης μιλούν για το καταδικασμένο να διαψευστεί καταναλωτικό όνειρο της σύγχρονης κοινωνίας, καταχρεωμένης και ματαιόδοξης. Τα χαρτόκουτα της μετακόμισης μετατρέπονται σε έπιπλα και οικιακό εξοπλισμό του διαμερίσματος του ζεύγους. Ο Ταλιώτης και η σκηνογράφος Θέλμα Κασουλίδου βρίσκουν εύγλωττη μεταφορά τού στην αρχή επίφοβου και μετά αποτελεσματικού μέλλοντος στον συνδυασμό των ευτελών υλικών των σκηνικών και της ψυχαναγκαστικής σχολαστικότητας με την οποία η Μαρίνα Αργυρίδου ως Μάρτα στήνει το σπιτικό της. Τα διαμερίσματα στο «NeriumPark» δεν πωλούνται, το πολυτελές συγκρότημα μένει άδειο, σαν ένα άκυρο μέλλον μιας αποπροσανατολισμένης γενιάς. Ο Ζεράρ (Γιώργος Αναγιωτός) χάνει τη δουλειά του, το σύστημα τον πετάει έξω, σε μια κίνηση ψυχολογικής άμυνας δημιουργεί το alterego του, τον άστεγο Σέρζι. Η Μάρτα παραμένει με αυτούς που απολύουν, στέλεχος του συστήματος, μισεί τον «Σέρζι» ως θύμα που δεν συμμορφώνεται με τους κανόνες. Οι δύο πολύ καλοί ηθοποιοί της παράστασης ελέγχουν τη σταδιακή αύξηση του άγχους και της εχθρότητας, αλλάζουν την έκφραση, τη στάση του σώματος, τον τόνο της φωνής των προσώπων με συναρπαστική επαγγελματική τεχνική. Οι εσωτερικές καταστάσεις αποδίδονται με την πλήρως τεκμηριωμένη εξωτερική δράση. Βρίσκω την παράσταση του Λεάνδρου Ταλιώτη πολύ ενδιαφέρουσα. Θα περιμένω τις επόμενες.